

GUIA DE BONES PRÀCTIQUES PER A LA NORMALITZACIÓ DE FONTS I REGISTRES ADMINISTRATIUS REFERITS A PERSONES.

INTRODUCCIÓ	3
SELECCIÓ DE VARIABLES BÀSIQUES	4
REGLES DE NORMALITZACIÓ	5
<i>SEXE</i>	5
<i>EDAT</i>	7
<i>PAÍS DE NAIXEMENT</i>	8
<i>NACIONALITAT</i>	10
<i>ESTAT CIVIL</i>	12
<i>COMPOSICIÓ DE LA LLAR</i>	15
<i>PAÍS DE RESIDÈNCIA</i>	18
<i>COMUNITAT AUTÒNOMA I PROVÍNCIA DE RESIDÈNCIA</i>	20
<i>MUNICIPI I ENTITAT DE RESIDÈNCIA</i>	21
<i>DOMICILI (RESIDÈNCIA, DOMICILI SOCIAL)</i>	23
<i>SITUACIÓ LABORAL (autodeclarada)</i>	24
<i>SITUACIÓ PROFESSIONAL</i>	26
<i>OCUPACIÓ</i>	30
<i>ACTIVITAT ECONÒMICA (EN L'OCUPACIÓ, DE L'EMPRESA)</i>	32
<i>NIVELL D'ESTUDIS ACABATS</i>	33

INTRODUCCIÓ

L'estratègia per a l'elaboració de l'activitat estadística ha d'adequar-se al que es preveu en l'article 22 del Decret 81/2014 del Consell, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Estadística de la Comunitat Valenciana. Aquesta adequació, a l'efecte de reduir la càrrega dels eventuais informants, fomentar la transparència en la gestió dels serveis públics i millorar l'eficiència de la despesa pública, estableix els arxius i registres administratius i estadístics disponibles com a fonts prioritàries de dades per a l'elaboració de les estadístiques públiques d'interés de la Generalitat.

Amb l'objectiu de normalitzar la informació de base i el seu tractament en les fonts d'informació administrativa, en aquesta guia es presenten una sèrie d'indicacions i recomanacions que descriuen, per a un conjunt de variables bàsiques sovint utilitzades en registres referits a persones, la forma de conducta en matèria de recollida, codificació proposada i difusió d'aquestes variables. D'aquesta manera, es contribueix a la producció d'informació estadística de qualitat.

Amb aquesta guia es pretén establir unes regles bàsiques i alhora homogènies que faciliten la tasques de recollida de la informació en els arxius i registres administratius i que, sens dubte, contribuirà a la millora de la seua posterior explotació estadística i difusió.

Per tot això, en aquesta guia es proposen:

- Classificacions unificades per als camps de recollida d'informació dels arxius i registres administratius que faciliten aquesta recollida en tractar-se de camps prèviament definits i de format estàndard.
- Codificació i etiquetatge homogeni que contribueix a facilitar el tractament de la informació amb codis o etiquetes prèviament definits, basats en classificacions internacionals i nacionals.
- Estandardització de formats de difusió dels resultats obtinguts per a les variables objecte d'estudi que facilitarà el seu estudi i comparabilitat.

Cal tindre en compte que, encara que aquesta guia no s'inclouen recomanacions per a la normalització de les variables o codificacions d'identificació de persones, hauran d'utilitzar-se per a la seua implementació els identificadors normalitzats usuals (DNI, NIF, NIE, etc...) a fi de garantir el tractament uniforme i comparable de les dades registrals en l'elaboració d'informació estadística i potenciar el seu ús a aquests fins.

SELECCIÓ DE VARIABLES BÀSIQUES

Les variables seleccionades per a les quals es proposen regles de normalització són les més habitualment utilitzades com a variables de classificació en les principals estadístiques socials.

Aquestes variables seleccionades es poden denominar com a “variables socials nuclears” de cara al seu ús en els registres administratius. En elles es recull informació relativa a les persones, encara que en alguns casos poden estar referides a altres entitats com poden ser habitatges, empreses, establiments, etc.

S'ha procurat que es caracteritzen per la seua rellevància, simplicitat en les definicions, facilitat en la seua aplicació, ús generalitzat i que responguen a estàndards internacionals.

La relació de les mateixes és la següent:

Informació demogràfica

- Sexe
- Edat
- País de naixement
- Nacionalitat
- Estat civil
- Composició de la llar

Informació geogràfica

- País de residència
- Comunitat Autònoma i província de residència
- Municipi de residència
- Domicili

Informació socioeconòmica

- Situació laboral (auto-declarada)
- Situació professional
- Ocupació
- Rama d'activitat econòmica (en l'ocupació, de la unitat econòmica)
- Nivell d'estudis acabats

Per a la selecció d'aquestes variables, així com per a l'elaboració de les regles de normalització, s'ha utilitzat com a referència fonamental l'informe d'Eurostat "[Task Force on Core Social Variables. Final report](#)", publicat per Eurostat al juny de 2007, així com diversa documentació de l'Institut Nacional d'Estadística o de la UE.

REGLES DE NORMALITZACIÓ

Per a cadascuna de les variables incloses en aquesta guia es proporciona la seua definició, cobertura, justificació, una proposta de recollida d'informació, bones pràctiques recomanades i propostes de difusió d'aquestes. En alguns casos també s'ofereix una proposta de codificació per al tractament d'aquestes variables.

SEXE

Definició

Aquesta variable bàsica es refereix al sexe biològic de les persones i ha de ser d'ús generalitzat en els registres administratius referits a persones.

Seguint el document de la Task Force, que al seu torn cita a l'Organització Mundial de la Salut, "sexe" es refereix a les característiques biològiques i psicològiques que defineixen a dones i homes, mentre que "gènere" es refereix a la construcció social de rols, coneixements, activitats i atributs que les societats consideren apropiats per a dones i homes.

Sobre la base d'aquesta distinció, l'OMS considera que "home" i "dona" són categories de sexe, mentre que "masculí" i "femení" són categories de gènere.

Justificació

La importància d'aquesta variable deriva de la necessitat de disposar de la informació adequada sobre la situació de les dones i homes en les àrees de possible actuació de les polítiques públiques. El coneixement de les diferències i desigualtats de gènere facilita l'elaboració de plans i programes d'actuació, la formulació i el monitoratge de les polítiques amb perspectiva de gènere, per al que resulta necessari la inclusió de la variable sexe en tots els fitxers i registres administratius referits a persones.

La Llei 9/2003, de 2 d'abril, de la Generalitat, per a la Igualtat entre Dones i Homes, assenyalava (article 49) que el Consell de la Generalitat, impulsarà la desagregació de

dades per sexes en totes les estadístiques i investigacions que es duguen a terme en la Comunitat Valenciana, aprofundirà en l'estudi i investigació sobre la realitat social des d'una perspectiva de gènere, i donarà compte de l'evolució dels índexs d'igualtat de dones i homes en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Proposta de recollida d'informació.

Sexe
Home
Dona

Proposta de codificació

La recollida d'informació de la variable sexe per a facilitar la seua posterior explotació estadística i comparabilitat es recomana es realitze seguint la llista continguda en l'estàndard sobre variables estadístiques utilitzades en l'Institut Nacional d'Estadística (INE) a aquest efecte. La citada llista es pot trobar en el següent enllaç, dins d'Estàndards – *Estàndard sobre variables estadístiques utilitzades en l'INE– Sexe*.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstandares%2FINELayout

Codi	Etiquetes
1	Home
2	Dona

Bones pràctiques

En el disseny de totes les bases de dades, enquestes i fonts administratives referides a persones ha d'incloure's un ítem que contemple la recollida del sexe i la seua codificació. No sent vàlid codificar-ho a partir del nom de la persona. També cal establir els procediments de gestió adequats perquè en la recollida s'incloga aquesta informació de manera directa.

Categories
Homes
Dones
Tots dos sexes

EDAT

Definició

L'edat en anys complits es refereix al nombre d'aniversaris del naixement transcorreguts en la data de referència, és a dir, a l'edat en l'últim aniversari.

Justificació

L'edat és un paràmetre bàsic en les enquestes i en els registres pel fet que les diferències existents entre els diferents grups d'edat és una informació molt rellevant per al disseny de les polítiques i programes públics. També, la informació sobre la situació de grups específics d'edat (joves i majors) té importants implicacions per al disseny específic de polítiques i programes per a aquests grups.

Proposta de recollida d'informació

Data de naixement
Dia
Mes
Any

Proposta de codificació

Data de naixement	Tipus de dada
Dia	Text (long. 2)
Mes	Text (long. 2)
Any	Text (long. 4)

Bones pràctiques

Es proposa que, per a l'obtenció d'aquesta variable, es reculli en els fitxers i bases de dades administratius la data exacta de naixement de la persona, incloent-hi dia, mes i any, sent l'edat una variable derivada.

Proposta de difusió de la informació

En funció de l'interès i de l'objectiu pretés, es pot presentar la difusió de la informació agrupant les dades en: edats simples, grups quinquennals, decennals, grans grups i altres.

L'amplitud dels intervals o trams d'edat en els quals es pot agrupar la variable és flexible, i s'ajustarà a les necessitats i característiques de la informació que es publiqui.

Per a l'edat any a any:

Codis	Etiquetes
3 dígits per a l'edat en anys complits	Anys

Per als grans grups d'edat o grups quinquennals es proposen els següents intervals, que són els utilitzats per l'INE en la difusió del Cens de Població 2021.

Edat (grans grups)
Menys de 16
16-64
65 o més

Edat (grups quinquennals)
0-4
5-9
10-14
15-19
20-24
...
95-99
100 o més

PAÍS DE NAIXEMENT

Definició

És el país on la persona va nèixer. Normalment és el país de residència habitual de la mare en el moment del naixement, d'acord amb les denominacions i fronteres existents en el moment de la recollida de dades.

Justificació

La utilització de la variable país de naixement, permet identificar a la població immigrant i fer comparacions amb la població nativa. En concret, la utilització de la variable país de naixement permet identificar a totes les persones immigrants que van canviar la seua residència des del país de naixement a Espanya, fins i tot aquells que en el moment de la recollida de les dades tinguen adquirida la nacionalitat espanyola. L'ús d'aquesta variable permet analitzar i examinar la relació entre immigració, desigualtats socials o exclusió social.

Proposta de recollida d'informació

País de naixement

Proposta de codificació

La recollida d'informació sobre països en fonts d'informació administrativa per a facilitar la posterior explotació estadística i la seua comparabilitat es proposa que es realitze seguint la llista estàndard de països i altres territoris aprovada i establida per l'Institut Nacional d'Estadística a aquest efecte. La citada llista es pot trobar en el següent enllaç, dins d'Estàndard – *Listes estàndard aprovades per l'INE – Països i altres territoris*.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstadares%2FINELayout

Bones pràctiques

En les situacions en què un país ha perdut una part del seu territori o ha sigut dividit en diversos països i, també, en cas de dubte sobre quin país es trobava la localitat de naixement, una bona pràctica seria recollir la localitat de naixement i no sols el país de naixement.

També pot ocórrer que el nom del país en el moment de naixement haja experimentat un canvi i no coincidisca exactament amb el nom que aqueix país té en el moment de la recollida de dades, per la qual cosa seria una bona pràctica recollir la localitat de naixement.

Proposta de difusió d'informació

Es rellevant que la informació recollida present el màxim nivell de desagregació, en aquest cas les dades dels països. Quant a la difusió, en funció de la temàtica, la quantitat de dades i altres, aquesta s'oferirà per països, per agrupació de països, per continents, etc. També és freqüent difondre informació de les persones nascudes als països més representats en la font d'informació en estudi.

Per a la difusió de la informació es proposa utilitzar els grans grups de la taula següent sempre que siga possible, que són els que l'INE difon en el Cens de Població i Habitatges de 2021, si bé també és freqüent difondre informació de les persones nascudes als països més representats en la font administrativa.

Etiquetes per a país de naixement (grans grups)
Espanya
Unió Europea (sense Espanya)
Resta d'Europa
Àfrica
Amèrica del Nord
Centre Amèrica i Carib
Sud-Amèrica
Àsia
Oceania

NACIONALITAT

Definició

La nacionalitat es defineix com el vincle legal entre un individu i el seu Estat, adquirit per naixement o naturalització si és per declaració, o adquirida per elecció, matrimoni o altres termes segons la legislació de cada país.

Es considera “*nacional*” la persona resident al país de recollida de la informació i que té la seua nacionalitat en aquest país. Per contra, es considera “*no nacional*” a la persona resident al país de recollida de la informació i que té la seua nacionalitat en un altre país.

En el cas de doble o múltiple nacionalitat es proposen les següents regles:

1. Si una de les nacionalitats és la del país on resideix la persona, aquesta és la nacionalitat que ha d'utilitzar-se en la recollida d'informació.
2. Si la persona no té la nacionalitat del país on resideix, però té una de les seues nacionalitats en un altre estat membre de la UE, aquesta és la que ha d'indicar-se en la recollida d'informació.
3. En la resta de casos la persona decidiria quina és la nacionalitat a indicar en la recollida d'informació.

Les persones a les quals cap Estat considera destinatàries de l'aplicació de la seua legislació es consideren apàtrides.

Justificació

Permet completar la informació sobre migrants que aporta el lloc de naixement ja que entre ambdues es detecten situacions de persones estrangeres nascudes a Espanya o persones espanyoles en l'actualitat que van nàixer a l'estranger. Per tant, igual que

aquella, es tracta d'una variable molt rellevant a l'efecte de determinar col·lectius amb passat migratori.

Proposta de recollida d'informació

La recollida d'informació sobre països en fonts d'informació administrativa per a facilitar la posterior explotació estadística i la seua comparabilitat es proposa que es realitze seguint la llista estàndard de països i altres territoris aprovada i establida per l'Institut Nacional d'Estadística a aquest efecte. La citada llista es pot trobar en el següent enllaç, dins d'Estàndard – *Llistes estàndard aprovades per l'INE – Països i altres territoris*.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstadares%2FINELayout

Bones pràctiques

Hauria de recollir-se el país del qual una persona és nacional i no sols si és espanyol o estranger.

Quan una persona tenia una nacionalitat d'un país que és aquests moments no existeix i no sap quina nacionalitat li correspon legalment, una bona pràctica seria recollir la nacionalitat que aqueixa persona tenia abans del canvi de fronteres.

Atés que la nacionalitat es pot adquirir complint uns certs requisits, per a diferenciar a les persones no nascudes al país, juntament amb la variable nacionalitat cal recollir també la variable lloc de naixement en els registres administratius.

Proposta de difusió d'informació

Per a la difusió de la informació es proposa utilitzar els grans grups de països que són usats per l'INE en la difusió del Cens de Població i Habitatges de 2021, si bé també és freqüent difondre informació dels nacionals dels països més representats en la font administrativa.

Etiquetes per a nacionalitat (grans grups)
Espanyola
Unió Europea (sense Espanya)
Resta d'Europa
Àfrica
Amèrica del Nord
Centre Amèrica i Carib
Sud-Amèrica
Àsia
Oceania
Apàtrides

ESTAT CIVIL

Definició

Es recull en aquesta variable l'estat civil de la persona, incloent-hi les diverses situacions derivades de la convivència en parella.

La informació sobre l'estat civil de cada persona ha de ser recollida almenys per a les persones majors de 15 anys. No obstant això, pel fet que l'edat mínima legal i l'edat per al matrimoni consuetudinari varia entre els països, i que dins de la població poden estar inclosos joves que han estat casats en altres països amb menors edats mínimes, es recomana recollir les dades per a les persones de totes les edats.

Les persones que el seu únic o últim matrimoni ha sigut anul·lat es classificaran d'acord amb el seu estat civil abans del matrimoni anul·lat.

L'estat civil (de dret) es defineix com l'estat conjugal (legal) de cada individu en relació amb les lleis del matrimoni. No obstant això, cal considerar també les situacions derivades d'unions fora del matrimoni, a l'efecte de tindre una informació més completa i adequada dels nuclis familiars, la qual cosa pot denominar-se com a estat civil "de fet".

Justificació

Tradicionalment s'utilitza aquesta variable per a analitzar processos de formació familiar i els relacionats amb la fecunditat. A més, és necessària per a la determinació i avaluació de polítiques socials, i es considera rellevant per a l'estudi de l'exclusió social i la pobresa.

Per tot això és una variable nuclear bàsica per als censos i habitual en les enquestes de llars, utilitzant-se sovint, al costat d'altres variables demogràfiques (sexe, edat, ...) com a variables de classificació.

Proposta de recollida d'informació

Es recomana es reculla la variable en els següents camps:

Estat civil
Solter/a
Casat/da
Vidu/a
Divorciat/da
Separat/da
Parella de fet (registrada)
Parella de fet dissolta (registrada)
Per defunció
Per altres causes
Unions consensuals (no registrades)

Proposta de codificació de la informació

Per a la codificació de l'estat civil, l'Oficina Europea d'Estadística (EUROSTAT), ofereix per a aquesta variable denominada "SCL_Marital Estatus" (Estat Civil) un conjunt de codis que recullen situacions possibles, així com les seues diferents agregacions. Aquests codis es poden consultar en la següent URL:

https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=CL_MARSTA&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Bones pràctiques

Cal considerar que és una variable amb un cert grau de sensibilitat pel que fa a la informació, sobretot en el cas dels matrimonis del mateix sexe o de menors d'edat, per la qual cosa caldria tindre'l en compte en el procés de recollida de les dades.

Es recomana que la informació es reculla sempre tenint en compte tots els casos, i després la difusió de les dades es faça agrupant la informació segons el nivell d'agregació que es vulga.

Proposta de difusió de la informació

Es proposen dues opcions de difusió depenent del sentit o del nombre de dades que tinga la font.

Opció 1

En el cas que hi haja poca població registrada com a parella de fet en la font administrativa, igual interessa que es difonguen les dades només d'unions legals sense diferenciar entre matrimonis i parelles de fet.

Etiquetes
Solters/res
Persones en unions legals ⁽¹⁾
Unions legals dissoltes per defunció ⁽²⁾
Unions legals dissoltes per procediment legal ⁽³⁾
Separats/des per procediment legal
Unions consensuals

(1) S'agrupen els casats/des i parelles de fet.

(2) S'inclouen els vidus/es més les parelles de fet dissoltes per defunció.

(3) S'inclouen els divorciats/des i les parelles de fet dissoltes per procediment legal.

Opció 2

Si hi ha prou població registrada com a parella de fet, es podria difondre la informació de manera més desagregada.

Etiquetes
Solters/res
Casats/des
Vidus/es
Divorciats/des
Separats/des
Parelles de fet (registrades)
Parelles de fet dissoltes per defunció (registrades)
Parelles de fet dissoltes per procediment legal
Unions consensuals

D'altra banda, l'INE proposa un estàndard per a la difusió de la variable "Estat civil legal", i que es defineix d'acord amb la legislació matrimonial. En aquest estàndard no es té en compte la situació de parelles de fet ja que aquesta categoria està basada en legislació autonòmica i pot variar entre diferents comunitats autònomes. La citada llista es pot trobar en el següent enllaç, dins d'Estàndards – *Estàndard sobre variables estadístiques utilitzades en l'INE – Estat civil legal*.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstadares%2FINELayout

Etiquetes
Solter/a
Casat/da
Vidu/a
Separat/da
Divorciat/da

En aquest cas, les parelles de fet se recullen com a persones solteres.

COMPOSICIÓ DE LA LLAR

Definició

Aquesta variable fa referència a la grandària i composició de les llars privades i es deriva de la informació sobre la relació entre els membres de la llar i la situació laboral d'aquests.

No obstant això, cal assenyalar que el seu ús en els registres administratius és, en principi, més limitat que les variables referides a persones o unitats econòmiques.

La llar privada pot definir-se com la persona o conjunt de persones que ocupen en comú un habitatge familiar principal o part d'ella, i consumeixen i/o comparteixen aliments o altres béns amb càrrec a un mateix pressupost.

Les condicions que estableixen que una persona pertany o no a una llar han d'intentar evitar la possibilitat que un mateix individu/a pot classificar-se en més d'una llar o no puga classificar-se en cap.

Persones que han de considerar-se membres de la llar, en el cas que compartisquen despeses:

1. Les persones que resideixen habitualment i que estan emparentades amb altres membres de la llar
2. Les persones que resideixen habitualment i no estan emparentades amb altres membres de la llar.
3. Els hostes, les persones inquilines o arrendatàries residents. sense cap altra residència habitual i que romanguen un any o més.
4. Les persones visitants, sense cap altra residència habitual i que romanguen un any o més.
5. Personal ocupat de la llar interna, au-pairs, etc que no tinga una altra residència habitual i que romanguen un any o més.

6. Membres de la llar temporalment absents (per raons de vacances, treball, educació o altres similars), que no tinguen una altra residència habitual i que estiguen absents, menys d'un any.

7. Fills/es dels membres de la llar que estiguen fora de la llar per temes d'educació, sense cap residència habitual i que continuen mantenint vincles amb la llar.

8. Els membres absents durant llargs períodes però que tinguen relació amb la llar (per exemple, les persones que treballen fora de casa), fill/a o la parella d'algun membre de la llar, sense cap residència habitual i continuen mantenint vincles amb la llar.

9. Les persones temporalment absents, però amb relació amb la llar (exemple: persones en hospitals, asils per a persones majors o altres institucions), amb vincles financers amb la llar i que romandran absents menys d'un any.

Per a considerar a una persona com a resident habitual de la llar el criteri ha de ser el d'on aqueixa persona va passar la majoria del seu temps lliure l'any anterior al de recollida de les dades. Les persones que formen noves llars o s'incorporen a llars ja existents normalment seran considerats membres d'una nova llar si existeix la intenció de romandre més d'un any. De la mateixa manera, les persones que es viuran a altres llars ja no es consideraran com a membres de la seua llar original.

Justificació.

Es tracta d'una de les variables incloses en la llista de variables nuclears per a les estadístiques socials que Eurostat ha proposat en el citat document de la Task Force, on s'assenyala que per a determinades polítiques socials és important conèixer les estructures i característiques de les llars, i no únicament la situació de les persones.

Proposta de recollida d'informació

Per a cada membre de la llar ha de recollir-se la data de naixement (dia, mes i any), sexe, la seua relació amb la persona de referència per a la font d'informació administrativa i la relació amb l'activitat econòmica dels membres de 16 o més anys de la llar.

Membres de la llar	Membre 1	...	Membre n
RELACIÓ AMB LA PERSONA DE REFERÈNCIA			
Persona de referència			
Cònjuge o parella			
Fill/a, gendre o nora			

Germà/na, cunyat/da			
Pare/mare, sogre/a			
Un altre parentiu			
No emparentat			
EDAT (Data de naixement dd/mm/aaaa)			
SEXE			
SITUACIÓ LABORAL			

Les especificacions per a les variables Data de naixement i Situació laboral es descriuen en els apartats corresponents a aquestes variables bàsiques d'aquesta guia.

Proposta de codificació de la informació

Per a la codificació de la composició de la llar, l'Oficina Europea d'Estadística (EUROSTAT), ofereix per a aquesta variable que denomina "SCL-Household Compositon" (Composició de la llar) un conjunt de codis que recullen totes les situacions possibles així com les seues diferents agregacions. Aquests codis es poden consultar i descarregar en la següent URL:

https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=CL_HHCOMP&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERRCHIC

Bones pràctiques

Ha de recollir-se la informació assenyalada per a tots els membres de la llar. Per a casos de xiquets/tes que alternen la seua estada entre dues llars, s'inclourà en aquell en el qual passe major temps, si fora igual es considera aquell en el qual es trobava el xiquet/a al final del període de recollida de les dades.

Proposta de difusió de la informació

Atés la grandària de la llar

Etiquetes
Nombre de persones amb menys de 3 anys
Nombre de persones de 3 a 5 anys
Nombre de persones de 6 a 11 anys
Nombre de persones de 12 a 15 anys
Nombre de persones de 16 a 17 anys
Nombre de persones de 18 a 24 anys
Nombre de persones de 25 a 64 anys
Nombre de persones amb 65 anys o més

Atés el nombre de membres en la llar segons situació laboral

	Categories
1	Persones de 16 i més anys
1.1	Persones actives
1.1.1	Persones ocupades
1.1.2	Persones parades
1.2	Persones inactives
1.2.1.	Persones jubilades
1.2.2	Persones amb incapacitat permanent
1.2.3	Persones estudiant
1.2.4	Persones en labors de la llar
1.2.5	Persones amb unes altres causes d'inactivitat
2	Persones menors de 16 anys

La importància d'aquesta última taula radica a poder obtenir informació per a examinar i analitzar com es componen les llars en relació a l'activitat econòmica dels seus membres, ja que pot influir en els recursos econòmics de la llar i els nivells de vida d'aquests. La variable situació laboral es descriu detalladament en un altre apartat d'aquesta guia.

PAÍS DE RESIDÈNCIA

Definició

Respon al país de la residència habitual. És el país on la persona té la seua residència amb l'ànim real o presumpte de romandre en ella per un període superior a un any. Es tracta d'una variable bàsica dins del Sistema Estadístic Europeu, i d'una informació complementària a les variables país de naixement i nacionalitat.

Seguint els criteris del document de la Task Force2:

- Una persona pertany a la població resident d'un país si es queda, o té intenció de quedar-se, en el territori econòmic d'aqueix país per un període d'un any o més.
- Totes les persones que pertanyen a la mateixa llar són residents on la llar té el seu principal centre d'interés, havent de considerar on la família manté un habitatge que usa com la seua residència principal.
- Les persones absents temporalment de la seua llar (menys d'un any) han de continuar sent considerades com a residents.

Justificació

La informació d'aquesta variable és important en el context de la comparació entre països

Proposta de recollida d'informació

La recollida d'informació sobre països en fonts d'informació administrativa, per a facilitar la posterior explotació estadística i la seua comparabilitat, es proposa que es realitze seguint la llista de l'estàndard de països i altres territoris aprovada i establida per l'Institut Nacional d'Estadística a aquest efecte. La citada llista es pot trobar en el següent enllaç, dins d'Estàndard – *Listes estàndard aprovades per l'INE – Països i altres territoris*.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstandares%2FINELayout

Bones pràctiques

En la majoria dels casos aquesta informació no ofereix cap dificultat tècnica per a la seua recollida. No obstant això, per a uns certs grups de persones el país de residència pot ser ambigu, com ara persones expatriades recents o persones amb segona residència en un altre país, treballadors/es fronterers, etc.

Proposta de difusió d'informació

Per a la difusió de la informació es proposa utilitzar els grans grups de països que són usats per l'INE en la difusió del Cens de Població de 2021, si bé també és freqüent difondre informació dels nacionals dels països més representats en la font administrativa.

Etiquetes per a país de residència (grans grups)
Espanya
Unió Europea (sense Espanya)
Resta d'Europa
Àfrica
Amèrica del Nord
Centre Amèrica i Carib
Sud-Amèrica
Àsia
Oceania
Apàtrides

COMUNITAT AUTÒNOMA I PROVÍNCIA DE RESIDÈNCIA

Definició

Aquesta variable indica la comunitat autònoma i/o província en la qual la persona, llar o unitat d'activitat econòmica té el seu lloc habitual de residència.

Justificació

Es tracta d'una informació rellevant per les possibles diferències existents en els nivells i condicions de vida, d'ocupació o laborals entre les diferents comunitats autònomes o territoris dins de la mateixa comunitat. Així mateix, cal considerar que gran nombre de les polítiques públiques dirigides a millorar aquestes circumstàncies tenen àmbits d'actuació a nivell de comunitat autònoma o provincial.

Proposta de recollida d'informació

La recollida de la informació sobre la comunitat autònoma i província en les fonts d'informació administrativa, per a facilitar la posterior explotació estadística i la seua comparabilitat, es proposa que es realitze seguint les llistes estàndard de Comunitats i Ciutats autònomes i de províncies aprovades per l'Institut Nacional d'Estadística. Les llistes aprovades es poden trobar en el següent enllaç, dins d'Estàndard – *Llistes estàndard aprovades per l'INE – Comunitats i ciutats autònomes* o Províncies.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstandares%2FINELayout

Aquest estàndard és compatible amb la Nomenclatura d'Unitats Territorials per a estadística (NUTS), amb un nivell de desagregació de 2 dígits (Comunitat Autònoma) o

3 dígits (Províncies), regulat pel Reglament (CE) Núm. 1059/2003 del Parlament Europeu i del Consell del 26 de maig de 2003, pel qual s'estableix una nomenclatura comuna d'unitats territorials (NUTS).

<https://op.europa.eu/es/publication-detail/-/publication/291f4fb0-4c95-4702-9412-bfb2cbd5259a/language-es>

Bones pràctiques

Ha de recollir-se en els arxius i registres administratius la desagregació per Comunitats Autònomes i Ciutats Autònomes, i/o per províncies, quan corresponga, en funció de la informació continguda.

Així mateix, es recomana aplicar, per analogia, les regles referides a la determinació del lloc de residència, que han sigut assenyalades aquesta guia per al cas de països.

Proposta de difusió d'informació

Per Comunitats Autònomes i Ciutats Autònomes i/o províncies.

MUNICIPI I ENTITAT DE RESIDÈNCIA

Definició

Els Municipis són Entitats bàsiques de l'organització territorial de l'Estat i vies immediates de participació ciutadana en els assumptes públics, que institucionalitzen i gestionen amb autonomia els interessos propis de les corresponents col·lectivitats, tal com assenyalava la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

Cal assenyalat que també existeixen localitats d'àmbit inferior al municipi que pot resultar d'interés incloure en les fonts administratives. En aquest sentit, un municipi pot constar d'una o diverses entitats singulars de població, entenent-se com a tal qualsevol àrea habitable del terme municipal, clarament diferenciada dins d'aquest, i que és coneguda per una denominació específica que la identifica. A Espanya les entitats de població es classifiquen en: entitats col·lectives, entitats singulars, nuclis de població i disseminats. En aquest component es poden diferenciar dos elements: el tipus d'entitat de població i el nom d'aquesta .

Justificació.

La inclusió del municipi en les estadístiques procedents de fonts administratives resulta imprescindible per a l'anàlisi territorial de la informació, havent d'assenyalat-se que això

és especialment important en l'àmbit autonòmic ja que aquesta desagregació territorial és un dels àmbits d'actuació principals de l'estadística regional.

Proposta de recollida d'informació

Les denominacions dels municipis que es proposen són les utilitzades per l'INE, que són les que figuren en el Registre d'Entitats Locals (REL) del Ministeri de Política Territorial.

L'INE és l'encarregat d'assignar els codis corresponents a cada municipi, codis que es componen de cinc dígit: els dos primers corresponen a la província i els tres restants al municipi dins d'aquesta. S'inclou en les codificacions recomanades també un dígit de control, assignat per l'INE mitjançant una regla de càlcul, que permet la detecció de possibles errors amb major facilitat (no s'utilitza en la difusió de la informació).

Les codificacions de l'INE poden trobar-se en la llista estàndard de municipis, que es troba en el següent enllaç, dins d'Estàndard – *Llistes estàndard aprovades per l'INE – Municipis*.

https://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=Page&cid=1254735839296&p=1254735839296&pagename=MetodologiaYEstandares%2FINELayout

En el cas que el registre incloga també l'entitat de població, per a la seua codificació pot acudir-se al Nomenclátor o Població del Padró Continu per unitat poblacional, el qual pot consultar-se en la pàgina de l'INE en la següent adreça:

<http://www.ine.es/nomen2/ficheros.do>

Bones pràctiques

- La inclusió del municipi (i entitat de població, en el seu cas) ha d'aconseguir a les dades de fitxers i registres administratius referits a persones o llars, així com als quals es referisquen a unitats localitzades en el territori: seus, establiments, empreses, etc.
- En el cas que el registre estiga relacionat amb localitzacions en l'àmbit rural s'aconsella sol·licitar també l'entitat de població.

Proposta de difusió d'informació

Informació a nivell de desagregació municipal.

DOMICILI (RESIDÈNCIA, DOMICILI SOCIAL)

Definició

El domicili és el lloc en el qual està establida una persona física o jurídica, amb l'ànim real o presumpte de romandre en ell, per al compliment de les seues obligacions i l'exercici dels seus drets.

Justificació

La conveniència de la inclusió d'aquesta variable deriva que permet la posada en marxa de processos per a l'anàlisi territorial de les dades en nivells inferiors al municipal, però, especialment, per la possibilitat d'utilitzar els registres com a base per a l'elaboració de directoris o de combinar la informació administrativa amb la procedent d'enquestes.

Per a la identificació i codificació del domicili s'ha de procedir a recollir l'adreça d'aquest. Les direccions constitueixen un de les dades espacials esmentades en l'Annex I de la Directiva Inspire4 del Parlament Europeu, juntament amb els noms geogràfics o les unitats administratives. La Directiva es refereix a elles com a "Localització de les propietats, basada en identificadors d'adreces, per exemple, el nom de la via pública, el número de la finca, el codi postal".

Proposta de recollida d'informació

Es proposa que la recollida d'informació en relació amb l'adreça del domicili es realitze diferenciant les següents dades:

Elements del domicili
- Tipus de via
- Nom de la via
- Número de portal/Km
- Bloc
- Portal
- Escala
- Planta
- Porta
- Codi Postal

SITUACIÓ LABORAL (AUTODECLARADA)

Definició

La variable proporciona informació sobre la situació laboral actual de la persona, o relació amb l'activitat econòmica, segons la pròpia declaració de la persona.

Cal assenyalar que es tracta d'una de les variables "nuclears" seleccionades pel document de la Task Force per a les estadístiques socials. Aquesta situació laboral "autodeclarada" contrasta amb la definició de l'Organització Internacional del Treball (OIT) que es basa en una sèrie de qüestions objectives per a la determinació de la situació laboral, i que és utilitzada en diferents enquestes, com l'Enquesta de Població Activa en el cas d'Espanya.

Justificació

La situació laboral actual de les persones subministra informació sobre la seua futura participació en el mercat de treball. Les persones jubilades o discapacitades permanentment tenen una menor probabilitat de respondre a un futur augment de la demanda de treball que una persona estudiant o una dedicada a labors en la llar.

Proposta de recollida d'informació

OCUPAT/DA (incloent el treball no remunerat en una empresa familiar o l'autoocupació, així com les pràctiques remunerades)
Ocupat/da a temps complet
Ocupat/da a temps parcial
ATURAT/DA
INACTIU/VA
Estudiants (incloent les pràctiques no remunerades)
Jubilats/des (incloent prejubilats/des)
Persones amb discapacitat permanent
Percepció d'una altra pensió diferent a les anteriors
Realització de tasques domèstiques
Altres persones inactives

Proposta de codificació

Per a la codificació de la situació laboral, l'Oficina Europea d'Estadística (EUROSTAT), ofereix per a aquesta variable que denomina "SCL-Activity and Employment estatus", un conjunt de codis que recullen totes les situacions possibles, així com les seues diferents agregacions. Aquests codis es poden consultar i descarregar en la següent URL:

https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=CL_WSTATUS&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Bones pràctiques

- La variable es refereix al treball o ocupació principal i a la situació “normal” o més habitual de la persona en relació amb l'activitat, sense tindre en compte canvis temporals purament transitoris.
- El concepte d'aturat/da ha d'estar relacionat amb la cerca activa de treballs. Una persona ha de definir-se com a aturada si està buscant ocupació de manera activa i disponible per a treballar. Si no és així, ha de classificar-se com a inactiva.
- Una persona treballadora a temps parcial és una persona ocupada les hores normals de treball de la qual són menors que les dels treballadors/res a jornada completa amb els qui es poden comparar (Conferència Internacional del Treball, 81a sessió, 1994).
- La distinció entre treball a temps complet i a temps parcial ha de realitzar-se sobre la base de les respostes espontànies donades pels informants. A vegades, és molt difícil realitzar una diferència exacta entre treball a mitja jornada i a jornada completa a causa de les diferències existents entre les hores de treball de cada Estat membre i també entre les branques d'activitat.
- En cas que els informants dubten entre considerar-se persones amb discapacitat permanent o jubilades, s'han de considerar jubilades si han aconseguit l'edat més freqüent de jubilació en la seua ocupació prèvia.

Proposta de difusió d'informació

Es proposa la difusió de la informació segons el quadre següent:

Categories
1. Actiu/va
1.2. Ocupat/da
A temps complet
A temps parcial
1.2. Aturat/da
2. Inactiu/va
Estudiants (incloent les pràctiques no remunerades)
Jubilats/des (incloent prejubilats)
Persones amb discapacitat permanent
Percepció d'una altra pensió diferent a les anteriors
Realització de tasques domèstiques
Altres persones inactives

En el cas que la informació que inclou la font administrativa siga massa agregada i no puga publicar-se la informació d'algunes categories, pot realitzar-se una agrupació com a figura en la següent taula:

Categories
1. Actiu/va
1.2. Ocupat/da
1.2. Aturat/da
2. Inactiu/va

SITUACIÓ PROFESSIONAL

Definició

Fa referència a la situació professional de les persones en l'ocupació, referida al lloc de treball actual o de l'últim lloc ocupat en el cas de persones en situació d'atur o inactivitat.

La definició es basa en la resolució de l'OIT relativa a la Classificació Internacional de Situació en l'Ocupació (CISE-93), i es refereix al tipus de relació jurídica que una persona té amb altres persones per a exercir un treball concret.

Les ocupacions assalariades són aquelles ocupacions en els quals els titulars tenen contractes de treball implícits o explícits (orals o escrits), pels quals reben una remuneració bàsica que no depén directament dels ingressos de la unitat per a la qual treballen (aquesta unitat pot ser una empresa, una institució sense fins de lucre, una unitat del sector públic, etc.). Les persones amb ocupacions assalariades es remuneren típicament amb sous i salaris, però també poden remunerar-se per mitjà de comissions de vendes, pagaments a preu fet, primes o pagaments en espècie.

Poden observar-se diferents tipus d'ocupacions assalariades segons la duració del contracte i el tipus de garanties en cas de terminació d'aquest; per exemple, es recomana fer una distinció entre les persones assalariades amb contractes estables i les persones assalariades amb contractes temporals, que acabaran després d'un període fixat a compte o després d'un període que no coneix per endavant, però definit per criteris objectius, com ara la realització d'una tasca o el període d'absència d'una persona ocupada reemplaçada temporalment.

Ocupacions independents són aquells en els quals la remuneració depèn directament dels beneficis (o del potencial per a realitzar beneficis) derivats dels béns i serveis produïts. Els titulars prenen les decisions operacionals que afecten l'empresa o deleguen tals decisions, però mantenen la responsabilitat. En aquest context, la definició inclou als ocupadors/res, els treballadors/res per compte propi, els membres de cooperatives de productors i els treballadors/res familiars auxiliars.

Justificació

La situació professional està molt relacionada amb les condicions de vida de les persones de diferents formes. Els treballadors/res per compte propi es beneficien directament dels beneficis obtinguts per l'empresa, en canvi aquest tipus d'ocupació es troba generalment més exposat als riscos econòmics en la mesura que la seua remuneració està directament relacionada amb els beneficis de les empreses o institucions.

L'aportació més important d'aquesta variable fa referència a la seua dimensió addicional entre treballadors/res per compte d'altri amb contracte permanent i contracte temporal. Pel fet que les persones ocupades amb contracte temporal constitueixen un col·lectiu que tendeixen a créixer a la Unió Europea i es troben més exposats a les fluctuacions econòmiques.

Proposta de recollida d'informació

Empleat/da per compte propi
Empresari/a amb assalariats/des
Autònom/a o empresari/a sense assalariats/des
Cooperativista
Ajuda en l'empresa o negoci familiar
Empleat/da per compte d'altri
Assalariat/da del sector públic
Duració indefinida
Temporal
Assalariat/da del sector privat
Duració indefinida
Temporal
Una altra situació (especificar)

Proposta de codificació

Per a la codificació de la situació professional, l'Oficina Europea d'Estadística (EUROSTAT), proporciona un conjunt de codis sota el llistat de la variable "SCL-Activity and Employment estatus", que recullen totes les situacions possibles així com les seues diferents agregacions. Aquests codis es poden consultar i descarregar en la següent URL:

https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=CL_WSTATUS&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Un exemple d'aquesta codificació seria:

Codis	Categoria
NSAL	Compte propi
SELF_S	- Ocupador/a
SELF_NS	- Empresari/a sense assalariats/des
COOP	- Membre d'una cooperativa
CFAM	- Ajuda familiar
SAL	Compte alié
EMP_OTH	Una altra situació

Bones pràctiques

- La informació sobre la situació professional ha de ser recollida no sols per a les persones actualment ocupades, sinó també per als que van estar treballant en una etapa anterior i actualment es troben en situació d'atur o inactivitat.

- Les persones que tenen diverses ocupacions durant el període de referència hauran de ser classificades en la situació corresponent a l'ocupació que els han proporcionat els ingressos més elevats en el període o en el qual han treballat més hores.
- Les categories de classificació són excloents entre si i comprenen tots els tipus de contractes de treball, per la qual cosa per a cada persona només ha d'assignar-se una categoria.

A nivell operatiu es proposen les següents regles:

a) En els treballadors per compte d'altri s'inclouen:

- Les persones que realitzen una activitat productiva remunerada i estan lligades a un ocupador/a per un contracte de treball.
- Els funcionaris/es civils i altres empleats/des de les administracions públiques.
- El personal de les forces armades.
- El personal religiós al qual paga directament una administració pública o una institució sense fins de lucre.
- Els propietaris/es de societats, si treballen en aquestes empreses.
- El personal estudiant que té un compromís formal de contribuir amb part del seu treball al procés de producció d'empreses a canvi d'una remuneració i/o una formació.
- Els treballadors/es a domicili per compte d'altri.
- Les persones ocupades per les agències d'ocupació temporal.

b) També es classifiquen com a treballadors/es per compte d'altri:

- Les persones que temporalment no treballen, però mantenen un vincle laboral formal amb l'ocupador/a.
- Les persones que temporalment no treballen per motius de malaltia o accidents, vacances, vaga o tancament patronal, permís per a formació, permís de maternitat o paternitat, reducció de l'activitat econòmica, cessament temporal de l'activitat per causes diverses o absències temporals.

c) Els treballadors/as per compte propi són els propietaris/es o copropietaris/es de l'empresa no constituïdes en societats en què treballen, a canvi de remuneració que depèn directament dels resultats de l'activitat per la venda dels béns i/o serveis produïts.

La persona treballadora per compte propi pren decisions que afecten els resultats de l'empresa, o delega tals decisions conservant la responsabilitat de la marxa de l'empresa.

d) En els treballadors/es per compte propi s'inclouen també:

- Les ajudes familiars no remunerades.
- Els treballadors/es a domicili els ingressos dels quals depén del valor dels productes obtinguts en el procés de producció del qual són responsables, independentment del treball aportat a aquest procés.
- Els treballadors/es la producció del qual es destina per complet, de manera individual o col·lectiva, al consum final propi i a la formació de capital per compte propi.

OCUPACIÓ

Definició

Aquesta variable es refereix a l'ocupació en l'ocupació principal. L'ocupació en l'ocupació principal es defineix, d'acord amb l'Enquesta de Població Activa (EPA), com "el treball principal".

L'ocupació al·ludeix a la situació de les persones ocupades des d'una perspectiva vertical, fa referència a la posició que tenen les persones ocupades dins de l'estructura jeràrquica de les ocupacions en el mercat laboral, és a dir, al seu estatus ocupacional.

Seguint els criteris de la Classificació Internacional Uniforme d'Ocupacions de l'OIT (CIUO-08), s'organitzen les ocupacions en una sèrie de grups definits en funció del tipus de treball realitzat i de les competències que comporta cada ocupació.

Justificació

Entre les principals aplicacions orientades a l'ús en registres administratius d'aquestes classificacions trobem les relatives a la intermediació laboral per part de les oficines públiques d'ocupació, la gestió de migracions de personal treballador entre països o el desenvolupament de programes de formació i orientació professionals.

Proposta de recollida d'informació

En el cas d'Espanya s'utilitza habitualment la Classificació Nacional d'Ocupacions 2011 (CNO-11), enquadrada dins del marc conceptual de la CIUO-08. L'estructura completa d'aquesta classificació i algunes notes explicatives poden trobar-se en el següent enllaç:

https://www.ine.es/dyngs/INEbase/es/operacion.htm?c=Estadistica_C&cid=1254736177033&menu=ultiDatos&idp=1254735976614

Bones pràctiques

- És recomanable recollir la informació amb un nivell de desagregació d'almenys dos dígits de la CNO-11, sent una bona pràctica que en la recollida es produísca amb una desagregació de tres dígits o més, encara que les dades solen difondre's posteriorment amb caràcter general a un sol dígit.
- En el cas d'aquells arxius i registres en els quals l'ocupació és una de les variables nuclears, com els relacionats amb la intermediació laboral per part dels serveis públics d'ocupació, els fitxers de contractes de treball o els programes de formació per a l'ocupació, és habitual treballar amb el màxim nivell de desagregació de la CNO-11, això és, a quatre dígits.

Proposta de difusió de la informació

La informació de les ocupacions sol difondre's a un només dígit.

Etiquetes
Directors/es i gerents
Tècnics/es i professionals científics i intel·lectuals
Tècnics/es i professionals de suport
Empleats/des comptables, administratius/ves i un altre personal empleat d'oficina
Treballadors/es de serveis de restauració, personals, protecció i venedors
Treballadors/es qualificats en el sector agrícola, ramader, forestal o pesquer
Artesans/es i treballadors/es qualificats de les indústries manufactureres i la construcció (excepte operadors/es d'instal·lacions i maquinària)
Operadors/es d'instal·lacions i maquinària i muntadors/es
Ocupacions elementals
Ocupacions militars

ACTIVITAT ECONÒMICA (EN L'OCUPACIÓ, DE L'EMPRESA)

Definició

Aquesta variable recull l'activitat de la unitat econòmica local on es desenvolupa l'ocupació de la persona de referència o es produeix l'activitat que és l'objecte principal de l'arxiu o registre administratiu.

Quan la unitat local tinga més d'una activitat econòmica, ha de recollir-se l'activitat principal. La mesura més idònia per a determinar l'activitat principal seria el volum d'ocupació en les diferents activitats de l'establiment, en lloc de conceptes més econòmics com el valor afegit o el volum de negoci, seguint les recomanacions del document de la Task Force.

Justificació

El sector d'activitat en el qual desenvolupen el seu treball les persones ocupades és clau en l'anàlisi del mercat de treball i, juntament amb l'ocupació i el tipus de contracte, es considera d'utilitat per a descriure la situació laboral de les persones.

Així mateix, l'existència de directoris d'unitats econòmiques amb la inclusió de l'activitat econòmica permet l'elaboració de marcs d'enquestes a empreses i d'estadístiques de grandària i demografia empresarial.

Proposta de recollida d'informació

La CNAE-2009 és la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques, elaborada per l'INE segons les condicions recollides en el Reglament d'aprovació de la NACE Rev.2, que ha d'utilitzar-se per a la codificació de l'activitat de les unitats econòmiques locals.

L'estructura, documents explicatius i regulació de la CNAE-2009 poden trobar-se en l'adreça electrònica:

https://www.ine.es/dyngs/INEbase/es/operacion.htm?c=Estadistica_C&cid=1254736177032&menu=ultiDatos&idp=1254735976614

Bones pràctiques

- Quan la informació per a la unitat econòmica local (establiment) no està disponible, l'empresa pot servir com una aproximació adequada, especialment quan la informació deriva de fonts administratives que recullen dades d'empreses i no d'establiments.
- El Reglament Europeu relatiu a les estadístiques estructurals de les empreses (Reglament (CE) Núm. 295/2008), assenyala per al cas de les regions (NUT2) el

desglossament mínim en la difusió de resultats de manera general en les estadístiques estructurals anuals seran els dos primers dígit (divisions) de la NACE rev. 2., excepte excepcions com el cas de les entitats de crèdit (quatre dígit, classes).

- Es considera necessari que en l'àmbit dels registres administratius, la recollida d'informació es realitzi amb el màxim nivell de desagregació de la CNAE-2009 (quatre dígit), encara que posteriorment en la difusió de les dades pugui utilitzar-se una menor desagregació.

Proposta de difusió de la informació

La difusió de l'activitat econòmica o d'aquesta variable dependrà de la finalitat de l'estudi o de l'objectiu de la font de recollida de dades

Per a l'estudi del mercat laboral, la difusió de les activitats econòmiques es realitza d'una forma o una altra atesos aquells sectors que són més predominants en l'economia d'una geografia, o on predomina un major nombre d'ocupats, o de la informació que es disposa en la font o recollida en les mostres.

En comptes econòmics l'agrupació de les branques d'activitat pot variar segons la quantitat d'informació de la qual es disposa de les unitats productives i de la realitat econòmica a reflectir.

NIVELL D'ESTUDIS ACABATS

Definició

El nivell d'estudis es refereix al nivell més alt satisfactòriament completat en el sistema educatiu. Es considera que una persona ha aconseguit un determinat nivell d'instrucció quan ha acabat i aprovat tots els cursos d'aqueix nivell i està en condicions, per tant, d'obtenir el títol o diploma corresponent.

En la determinació del nivell educatiu aconseguit ha de considerar-se tant l'educació impartida pel sistema educatiu general com pel de formació professional. Les persones que no han acabat el cicle complet educatiu han de ser classificades d'acord amb el nivell més alt finalitzat amb èxit.

Justificació

El nivell d'educació és un factor crític per a l'economia del coneixement i la societat de la informació.

Proposta de recollida d'informació

En l'àmbit nacional, la Classificació Nacional d'Educació, CNED-2014, pretén reflectir l'estructura del sistema educatiu i formatiu existent actualment a Espanya.

D'acord amb els reglaments comunitaris s'estableix l'obligatorietat d'utilitzar aquesta nova classificació a partir de l'1 de gener de 2014 en les operacions estadístiques que recullen informació relativa a l'educació.

L'estructura completa de la CNED-2014 es compon de tres subclassificacions que persegueixen diferents objectius:

- CNED-P: és la classificació de programes en nivells educatius, que serveix per a descriure l'activitat educativa en marxa (estudis en curs) relativa als diferents programes educatius impartits actualment i cursats per la població.
- CNED-A: és la classificació de programes, titulacions i certificacions en nivells de formació aconseguits, que serveix per a descriure el nivell de formació de les persones.
- CNED-F: És la classificació de programes, titulacions i certificacions en sectors d'estudi, que serveix per a la codificació tant dels programes en curs com del nivell de formació aconseguït respecte al sector o camp d'estudis. S'inclouen tant l'educació formal com la no formal.

La classificació més adequada per a la recollida de la informació del nivell més alt d'estudis acabats és la "Classificació de programes, titulacions i certificacions en nivells de formació aconseguits (CNED-A)" de la CNED-2014.

Pot trobar-se l'estructura, notes explicatives i metodologia de la CNED-2014 en la següent adreça electrònica:

https://www.ine.es/dyngs/INEbase/es/operacion.htm?c=Estadistica_C&cid=1254736177034&menu=ultiDatos&idp=1254735976614

Bones pràctiques

Es recomana, com a bona pràctica, la utilització de la CNED-A 2014 amb una desagregació de dos dígits per a la recollida de la informació, podent utilitzar-se l'agrupació a un sol dígit com a norma general en la difusió de les dades, excepte els casos en els quals es considere convenient oferir un major detall.

Proposta de difusió de la informació

Sempre que interesse agrupar un sol dígit la informació dels diferents grups de nivells d'estudis acabats a causa de problemes de cobertura o escassetat de dades, la difusió pot ser com es mostra a continuació:

Etiquetes	Codis recollida CNED-2014
Analfabets/es i sense estudis	01
Primaris incomplets	02
Primaris	10
Primera etapa d'educació secundària i similar	21+22+23+24
Segona etapa d'educació secundària amb orientació general	32
Segona etapa educació secundària amb orientació professional	33+34+35+38+41
Educació superior	51+52+61+62+63+71+72+73+74+75+81

A vegades, la difusió de dades requerirà una variable menys desagregada o serà convenient donar un menor nombre de categories. En aquests casos la difusió de les dades es podria fer de la següent manera:

Etiquetes	Codis recollida CNED-2014
Analfabets/es i sense estudis	01+02
Primaris	10
Secundaris	21+22+32
Tècnics/es professionals	23+24+33+34+35+38+41+51
Universitària i altres	52+61+63+71+72+73+74+75+81